Lê mixabin mîna em dibînin guhdana tevgerê bi mijaran ku li jor jimartine, pir qels bû û hîn jî wilo ye. Ew jî dihêle ku komelgeha Kurdî li Sûriyê li ser zemînekî sist û lerzok bimîne, wê lomê jî dê nikanibe, mîna ku tê xwastin, xwe li hember pêlanên şofenîstan ragire û bi zanebûn berxwe bide.

Li vê demê, civata me toşî pir pêlan û rûdawên civakî yên ziyandar û nebaş dibe, xizanî, nezanî, bêkarî, windabûna çand û kesayetiya netwî, jibîrkirina zimên û gelek sincî û karûbarên sexte, ji govdê gelê me dixwin, pir gereke ku tevger, di pir waran de, bi ustubariyên xwe rabe, çimkî ew jî ji lîsk û pêlanên dijmin tên û xizmeta armancên wî di dermafê gelê me de dike. Pir giring e mirovê Kurd were parastin û daxwaza dijmin bi ser nekeve. Birastî rola tevgera me ya siyasî ji berê ve di wan waran de pir lawaz e û çihê xemxarî û rexna giran e.

Roja îro çi têxwastin?

Roja îro, gelê me li ser riya hişiyariyê ye, xwe naskiriye, tiştên baş û nebaş ji ser hev derdixe, mafên wî li ba hemiyan diyar bûne û hêviyên wî jî bilind bûne. Bi van rastiyên bicihatî, nû û pîroz re, ustubariyên partiyên me jî pir dibin, dijwar û giran dibin. Wê lomê jî pêkanîna pir tiştan ji tevgerê tê xwastin. Zor pêwîste ku ew, çi di warê ramanê û çi jî di hêla şêweyên xebata xwe de xwe biguhêre û nûjen bike. Gava ku partiyên me xwe ker bikin, dengê gel nebihîsin û li xwe venegerin, ji mafê gel e rabe hesabên pir tiştan ji partiyan û rêvebirên wan bixwaze.

Di vê pêvajoyê de, daxwaze herî lezok, pêwîst û rewa ku her Kurdek dixwaze û pê bang dike, **yekbûn** e. Yekbûna rêxistin û partiyên me, berdêla perçebûna tevgerê ye. Bila em di nav hev de, bi pir zimanan bipeyvin, qet nexeme, lê li hember raya giştî, û di nav gele de gerek e dengê me yek be, şora me li hev be, bila gel yekbûna tevgera xwe bibîne, pê hestewar û bi hêz bibe. Dijmin bi perçebûna me kêfxwaş dibe, gel jî bi yekbûnê kêfxwzş ev e rastî, belê, perçebûn me lawaz dike, û ya din jî me xort dike.

Pêkanîna yekbûnê jî ewqas ne dijwar e, ji ber ku, ew bi me ve girêdayî ye, bi destê me ye. Erê dijminên mafên me bi hemî kanînaên xwe li hember pêkanîna wê radiwestin, lê gelê me jî pir dîtiye, pir kişandiye, pir daye, gava dibîne rêberên partiyan li pêş yekbûnê dibin kelem, jê re kar nakin, bi cih nînin, hîn carina jê re dibin asteng û partiyan perçe dikin. Wê hîngê ew têdigihê ku çawa rêberên partiyan û dijminên gel di vê xalê de digihên hev. Wê hîngê milet nabêje ev partî baş e yan yê din qenc e. Ew tevan bi mêzînekê dipîve û bi wan re dibêje: Gava win ji gel re dibêjin rabe, em bê erê na xwînê didin, lê gava em ji we dixwazin bibin yek, win gotina me nabîsin û dilê dijminê me xweş dikin. Ev jî hîç ne şertê xebata îjdil e û ne jî ji sinciyên parêzerên doza milet e.

Lê digel her tiştî gel tevgera xwe bernade.

Gelê Kurd, digel her tiştî û her kêmaniyên rêvebiran, partiyan û perçebûna wan bi tevgera xwe re ye, pê ve girêdayî ye, ji dorê venakşê û herdem ji kar û xebatê re amade ye. Çinkî ew dizane ku pirseke siyasî ya mîna doza kurdî rewa, mezin û tevlehev, bê rêxistin û partî bi rê ve nare.